

Hva gjør livet verdt å leve etter at en nær deg har tatt sitt liv?

Veien videre

TORGEIR W. SKANCKE

– Jeg har alltid drømt om å kikke på stjernene. Nå er jeg heldig som har fått muligheten til å kjøpe et teleskop, sier matematiker og etterlatt etter selvmord, Herman van Eggelen (50). Til daglig jobber han i Det Norske Veritas på Høvik.

TORGEIR W. SKANCKE

«Jeg vil ikke at min brors død skal ødelegge de årene jeg har igjen å leve»

Herman van Eggelen

Herman van Eggelen mistet sin tvillingbror og eneste søsken for snart 11 år siden – en bror han hadde et uvanlig nært forhold til. Som eneggede tvillinger var de to så like at til og med foreldre kunne ta feil av dem. En av dem kunne starte en setning, og den andre kunne avslutte. Herman visste alt om sin bror. Om personlighetens hans, om tanker og følelser. Alt, utenom at han ville ta livet sitt.

Dis med foreldrene. Det var Herman som fant broren sin. I følge med sin 2 1/2 år gamle datter, som fikk søvnproblemer av opplevelsen. Farens sterke fortvilelse, dramatikken med politi og ambulanse, og hennes døde onkel. I tillegg «mistet» hun også sin far i fire måneder. Etter selvmordet gikk Herman inn i en akutt psykose, og ble innlagt på psykiatrisk klinikk på Vinderen. Den første måneden etter oppholdet gjennomførte Herman tre selvmordsforsøk. Ikke for å ta sitt liv, men for å føle på kroppen hva broren hadde gått igjennom.

Til tross for den skremmende opplevelsen det var å finne sin døde bror, er Herman på en måte glad for at det var han som gjorde det.

Herman van Eggelen

Mistet tvillingbroren sin for 11 år siden.

Gir glede i livet:

Være sammen med gode venner.

En god konsert.

Å gripe dagen.

– Jeg slapp i alle fall å gruble over hvordan det hadde vært om beskjeden hadde kommet fra politiet, sier han.

Før Herman og broren flyttet til Norge, hadde de en oppvekst hos strengt katolske foreldre i Nederland.

– Jeg fikk ikke være dus med mine foreldre før jeg fylte 21 år. En annen ting er at jeg aldri opplevde å få ros eller komplimenter av min far. Første gang jeg fikk høre at han var stolt av meg, var gjennom frisøren hans. Det skjedde for 12 år siden, like før fars begravelse, sier han.

Tillit. Herman van Eggelen tror brorens død var verst for moren. Hun hadde mistet mannen sin noen måneder tidligere.

I Nederland opplevde hun at venner og kjente krysset gaten da de møttes. En måte å opptre på som Herman ønsker etterlatte skal få slippe.

– En slik reaksjon oppleves svært sårende, forteller han.

I likhet med Jarle Kirkhorn Mortensen er Herman van Eggelen opptatt av åpenhet. Også overfor barn.

– Barn bør få vite om dødsårsaken fra starten av. Hvis barn er blitt holdt utenfor, hvordan vil tilliten bli til de voksne når sannheten kommer for en dag? spør han.

Blås i bagateller. Van Eggelen gir uttrykk for at han har et veldig godt liv i dag. Han snakker om ikke å dyrke sorgen.

– Jeg vil ikke at min brors død skal ødelegge de årene jeg har igjen å leve. Jeg tenker at min bror tok sitt valg, mens jeg må leve videre. Derfor har jeg «parkert» rundt dette inne i meg. Jeg kan ta frem følelsene innimellom, men ønsker ikke gå og gruble på selvmordet. Jeg vil aldri få noe svar uansett, sier Herman.

Herman vil heller ikke at hans egne barn skal oppleve så

streng oppvekst som han selv. Han vil være til stede for dem.

– Derfor forteller jeg dem ofte hvor utrolig glad jeg er i dem, sier han. Det var også grunnen til at Herman sluttet aktivt i LEVE, etter syv år med tillitsverv i Oslo fylkeslag. Han ønsket mer tid til sine barn.

Herman setter pris på ting mange mennesker tar som en selvfølge. Mens han har et avslappet forhold til materielle goder, koser han seg med en god konsert, eller det å oppleve at andre mennesker blir glade.

Van Eggelen har alltid drømt om å kikke på stjernene. Til 50-årsdagen kjøpte han et teleskop.

– Jeg har sagt til barna mine at vi kan kikke etter hvor min bror er på himmelen, ler Herman. Han snakker stadig om å gripe dagen og at vi bare lever én gang.

– De siste årene har vært de beste i livet mitt. Jeg opplever så mye glede. Bare det å vite at jeg bor i verdens beste og tryggeste land. Hva betyr det egentlig at ting går i stykker, eller at man kommer for sent til noe? spør Herman van Eggelen.